

[Askjær Jørgensen]

lovgivning til hjælp, skulle lade være med at påkalde sig kristendommen.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter de bemærkninger, der er blevet fremsat af retsudvalgets formand, forstår jeg, at der bliver mulighed for et samråd imellem anden og tredje behandling. Det vil jeg selvfølgelig gerne deltage i og også medvirke til en anden lovgivning, hvis der skulle være ønske derom. Det håb har jeg i hvert fald ikke opgivet. Foreløbig vil jeg sige tak til udvalget for samarbejdet. Det har ikke hidtil medført noget ønske om samråd, men det kommer altså.

Der er stillet nogle skriftlige spørgsmål, der belyser en del af det, der var grundlag for fremsættelsen af lovforslaget om ophævelse af helligdagsloven. Det blev ved førstebehandlingen sagt i den forbindelse, at man skulle fjerne loven, for der var ingen grund til at have disse påbud, og at man ikke skulle opretholde en lov, der kunne give anledning til administration. En af forslagsstillerne påpegede i den forbindelse, at den nuværende regering gerne vil fjerne overflødige love og bestemmelser. Det mente man at denne lov var, og at der altså også var en administration knyttet til den. Jeg gør i den forbindelse opmærksom på de svar, jeg har afgivet, hvoraf bl. a. fremgår, at politidirektøren i København har oplyst, at administrationen af helligdagsloven ikke medfører arbejde af betydning. Jeg gør også opmærksom på, at de dispensationer, der ansøges om i justitsministeriet, har været overordentlig få. Der har i de sidste 2 år været ansøgt om 2 dispensationer, der ikke var givet lokalt af politimestrene, og i begge tilfælde havde man fået medhold.

Jeg synes, at man i ét og alt må sige, at vi her har en lov, der mindre end nogen anden lov volder administrativt besvær. Af den grund er det i hvert fald ikke rimeligt og rigtigt at ophæve helligdagsloven. Jeg har vanskeligt ved at se, hvorfor man så skulle gøre det.

Man har jo sagt, at der lokalt gives nogle dispensationer i forbindelse med fodboldkampe og andet søndag formiddag – kan vi dog ikke blive fritaget for dette? Hvis man spørger et relevant sted – hvad jeg synes det er i denne sag – nemlig hos landets biskopper, om der er noget i vejen for det, siger de

alle: nej, det er der da ingen hindring for. De har ikke noget imod, at man ændrer loven. Det er man altså nået til i debatten, og de, der har fremsat forslaget, kan jo så glæde sig over, at der ikke er en stor, nogle ville måske sige: ellers reaktionær kirkeforsamling og biskopper, der afviser alting. De siger tværtimod: ja men lad os så indsnævre loven til det, man mener at man endnu lettere kan leve med, så vi er fri for dispensationer. Men, siger de, vi har nogle helligdage her i landet, som vi lægger vægt på at man bevarer beskyttelsen af: juledag, langfredag, påskedag og pinsedag. Det er deres eneste ønske, at man beskytter disse dage.

Der er jo også nogle – jeg tænker navnlig på Københavns biskop, som vel ingen vil hævde skulle være en decideret reaktionær person – der gør opmærksom på den forbindelse, som jeg også var inde på ved førstebehandlingen, der er mellem det danske samfund og kirken, fastlagt i grundlovens § 4, og hvor man er ængstelig for en fjernelse af den forbindelse, hvis man fuldstændig ophæver loven.

Det, man må sige, når nogle lægger stærk vægt på, at man bevarer en lov af denne karakter, indskrænker den til noget, der ikke vil volde noget som helst besvær, er: er det så virkelig nødvendigt at gøre dette? Navnlig synes jeg, at jeg vil spørge socialdemokratiet, der jo igennem mange år har opretholdt denne lovgivning, hvorfor i alverden det er så nødvendigt i dag at krænke mange mennesker ved at forlange en fuldstændig ophævelse af helligdagsloven.

Kirkeministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Det er jo unægtelig en noget besynderlig julegave, folketingets flertal her er ved at sende befolkningen. Mon ikke der er behov for lidt besindighed i denne sag? Det skulle der vel så blive mulighed for. Det er værd at trække frem, at loven i høj grad også er udtryk for en kulturarv og et folkeligt fællesskab. Jeg synes jo nok, at rationalisme og smid-væk-mentalitet har bredt sig tilstrækkelig meget.

Retsudvalget har bedt om udtalelser fra folkekirkens biskopper, men har tilsyneladende lagt dem uansede til side, selv om de deri går ind for en række ændringer. Biskopperne ønsker, at der skal ske en generel op-